

életben, úgy a színpadon is szerény aszszony; mozdulataiban semmi kirívó, még ha a kacérságot kell is képviselnie, híven ábrázolja azt, minden túlzás nélkül. Az eleganciát ő képviseli e színpadon; öltözéke mindig választékos és összhangzó" („Hölgyfutár”, 1858. 296. sz.) Második neje: Lukácsi Emilia, színésznő, kivel 1863 ápr. 29-én lépett házasságra. (A „Magyarország” 1926. I. 9. közöl egy halálozási hírt: özv. Szuper Károlyné Mayer Leopoldina Vecsenypusztán meghalt. Vajjon a színész—Szuper neje lehetett?) (Erődi Jenő.)

Szűcs Irén, színésznő, sz. 1878 aug. 9-én, Budapesten. A Vígszínházi színésziskola növendéke volt, majd 1902 szept. havában vidéken kezdte a pályát és mint kómika úgy intelligenciájával, mint vérbeli tehetségével a sajtó teljes elismerését vívta ki. Több ízben kapott meghívást budapesti színpadokhoz is, de mivel közben férjhez ment Kovács Imre színgazdátóhoz, férje társulatának egyik erőssége maradt. Ez idő szerint a Rádió művésznője is.

Szűcs János dr., színházi szakíró, kritikus, sz. 1881-ben, Pusztáújlágon. Vidéki és fővárosi lapoknál a színészet érdekeinek életpillére; legutóbb a Debreceni Hirlapnál működött, mint színházi kritikus.

Szűcs (Szabó) Julia (Kerner Jenőné), színésznő, sz. 1887 febr. 28-án, Szegeden. Színpadra lépett 1908-ban. Mint a vidéki színészet egyik kiválósága, sok szép sikert aratott a társalgási szerepkörben. Korán vonult vissza a pályától.

Szűcs László, színész, sz. 1870 júl. 18-án, Gyomán. Felváltva színházaknál és variété-színpadokon működött, de utóbbi helyeken is mindig magyar darabokban és magyar számokkal. Számtalán tagja annak az úttörő gárdának, mely a német nyelvet sokáig kultiváló orfeumi színpadok megmagyarosítása körül szerzett érdemeket. Jóízű, zamatos, népies alakításait szertevitte az ország kis helyeire is és azokat mindenhol siker kísérte. — Poétalelkű egyénisége akkor is kitartott ennél a zsánernél, amikor a rohanó idő múltó divatja újat kívánt és így szívesen látott tipikus

képviselője maradt egy letűnt műfajnak. Fia: ifj. **Szűcs László**, sz. 1898 okt. 24-én. Színpadra lépett 1919-ben. Operetténekesnek készült, de szép hangjával utóbb az opera felé orientálódott. (Pozsony, Kecskemét, Arad stb.) Kolozsvárott énekes bonviván volt. 1927-ben a Városi Színházhoz került, ahol jelentős sikerrel működött. Szép eredménnyel énekelte a „Cárevics”, „Szép Heléna”, „Denevér”, „Sybill” tenorszerepeit. Utóbb újra vidékre szerződött és 1929—30-ban Kardoss Géza debreceni társulatánál volt szerződötve.

Szűgyi Kálmán, operaénekes, a m. kir. Operaház tagja, sz. 1888-ban, Budapesten. Magánénekesiskola elvégzése után, mint rokkant főhadnagy, 1916-ban le szerződik az Operához, magánénekesnek. Károly király koronázásakor már ő énekelte a Liszt-mise tenór-szólóját. Főbb szerepei: „Tenor”: Krey, „Szöktetés a szerályból”: Pedrilló, „Mesterdalnokok”: Dávid, „Windsori víg nők”: Fenton, Wagner „Nibelung gyűrűjében”: Mime, „Cigánybáró”: Ottokár, „Denevér”: Blind, „Figaró házassága”: Bazilio stb.

Szűrkén játszani. E kifejezéssel szokták jellemezni a színész munkáját, ha szerepét színtelenül, súlytalanul mondja el, hiányzik a szerepéből a megkívánt érzéskifejezés, ha monoton hangon mondja, vagy elhadarja szerepét, szóval ha hiányzik előadásából éppen az, ami azt színészi munkává emeli. Helyénvaló e kifejezés azokkal szemben is, akik épp ezzel akarják affektálni a „modernséget”. (V. ö. Színtelenül játszik.)

Szűry Dénes, miniszteri tanácsos, esztétikus, sz. 1849 júl. 2-án, Rétalapon, Győr m., megh. 1909 okt. 28-án, Budapesten. Számos színészeti, kritikai és dramaturgiai cikke jelent meg a fővárosi lapokban. A Nemzeti Színház nevesebb műveiről írt lélektani fejtegetéseket a „Vasárnapi Ujság”-ba, melynek 6 évig munkatársa volt. Kitűnő munkája: „Drámai impressziók”. Budapest, 1899. — (Ismerteti: „Pesti Napló”, 1899 febr. 4.) „Shylock és a részvét”. (Felolvasás a Kisfaludy-Társaság 1904 febr. 24-iki ülésén.)